

Vervoer

Roel Rat

Jullie herinneren vast mijn laatste onderzoektocht over onze verdieping nog wel. Ik ben er op deze manier inmiddels al een paar keer uit geweest 's nachts. Hartstikke leuk man! Wat ik vorige keer ook al aangaf, je vindt echt overal lekkers te eten. Toch moet ik daarmee oppassen, want een koekje alleen maar aanknagen, geeft je aanwezigheid natuurlijk zó weg. Dus zie ik een koekje, dan neem ik het altijd in z'n geheel mee. Dat valt veel minder op.

Het gevolg van mijn nachtelijke tochten, is natuurlijk dat ik overdag SNAK naar een beetje slaap. En daar moet je ook voor oppassen. Ik hoorde vorige week nog twee verzorgers tegen elkaar praten terwijl ze mijn richting uit wezen. Hmm, waar kunnen ze het over gehad hebben? Word ik te dik en kunnen ze dat niet verklaren, of vertoon ik te weinig activiteit. Ze hebben me nog niet uit mijn kooi gehaald, maar ik moet hier toch een beetje op letten denk ik. Voor ik het weet lig ik eruit!

Dus afgelopen week, overdag veel gedut. Lekker wel, want de temperatuur is prima hier en als je dan een beetje moe bent, dan zak je ook zo weg. Ik had van tevoren een soort 'rusthoekje' gebouwd van tissue en andere zaken die ik te pakken kon krijgen. Ik kon daar prima liggen. Lekker een beetje voor me uit mijmeren en af en toe een beetje wegzakken. Heerlijk! Maar zodra ik de deur van onze ruimte hoor, spring ik in de houding. Ik wil in ieder geval niet om zoiets doms eruit gezet worden. Bovendien, wat doen ze eigenlijk met ratten die ze 'niet meer nodig' hebben? Worden we dan vernietigd? En hoe gaat dat dan in z'n werk? Verdrinken? Vergassen? Oeh! Hier moet ik gewoon maar even helemaal niet aan denken.

Maar eergisteren ontstond er ineens ophef in onze ruimte. Er was op dat moment één verzorger aanwezig en alles was rustig, maar ineens komt er een collega van hem als een dolle binnen. >>

Hij had een laptop bij zich en was duidelijk opgewonden over iets. En dat iets ging hij op dat moment meteen aan z'n collega laten zien. Ik was meteen helemaal actief en probeerde te volgen wat er aan de hand was. Ik kon ze prima zien aan zo'n tafel op stahoogte en ze stonden met hun rug naar me toe. Tussen hen in die laptop. Het ging om een filmpje en die collega zag dit blijkbaar voor het eerst. Ik ook trouwens en ik kon het perfect volgen vanuit mijn positie. Het was wel wat ver weg, dus de fijne details zag ik niet echt. Maar daar had ik weer ondersteuning bij door middel van het commentaar van dat opgewonden standje.

Maar wat ik zag was ongelooflijk! Wetenschappers hebben een 'auto' gebouwd die door ratten bestuurd kan worden en daarmee getest of ratten zo'n complexe taak aankunnen. Nou hadden ze dat ook aan mij kunnen vragen en dan had ik natuurlijk meteen volmondig JA kunnen zeggen, maar de communicatie tussen mens en rat verloopt nog altijd niet echt vlot. Maar wat ik in dat filmpje zag was een... een... een Ferrari! Ik kan het niet anders omschrijven. Of het zou misschien een Porsche of een Lamborghini hebben kunnen zijn misschien, maar zeker weten een sportauto! Wow. Dat wil ik ook!!!

En die twee collega's waren ook superenthousiast. Er werd teruggespoeld en opnieuw gekeken. Ze stootten elkaar aan en wezen wild op het beeldscherm. Deze mannen waren in extase. Althans... zo leek het toch even. Het gesprek ging verder en wat er uiteindelijk geconcludeerd werd kon ik alleen maar 100% onderschrijven. Zij wilden ook zo'n vervoermiddelje (neehee... sportauto!!) hebben en gaan experimenteren met... ons! Kijk, dát trok mijn aandacht pas echt. Ze willen zo'n ding hierheen halen en MIJ daarin laten rijden. Zie je het voor je? Ik hoop dat ze er meer laten komen, dan kunnen we een wedstrijdje rijden. Een formule rat, zeg maar. Waarbij ik beslist het voordeel zal hebben, tenslotte heb ik in een vorig leven nog autogereden en dat verloor je niet. Dat is net zoiets als fietsen.

Trouwens, ben ik even blij dat ze denken dat ratten niet kunnen fietsen, Dan hadden we nu rondjes gefietst op een zelfgemaakt circuit of zo. Een soort Tour de rat. Ik moet er even niet aan denken. Maar die sportauto... oohhh... laat maar komen. Hmm, dan moet ik daar wel alvast een beetje voor gaan trainen. Niet te laat opblijven 's nachts en een beetje uitgeslapen en actief aan de dag beginnen. Anders word ik nooit gekozen voor een eerste ritje. Nee... dat moet ik eens slim gaan aanpakken. Dat wordt mijn vervoer!!

Ik ben heel benieuwd wanneer mijn auto geleverd gaat worden. Ik kan me van vroeger herinneren dat auto's een behoorlijk lange levertijd kenden. En dit is niet zomaar een auto natuurlijk. Deze is helemaal speciaal op maat gebouwd. Niets lopende band werk. En als ik dan bedenken hoeveel potentiële klanten hiervoor zullen zijn, dan kon dit nog wel eens even gaan duren. Ik zal in ieder geval goed blijven opletten, want mogelijk laten die mannen vandaag of later nog iets vallen, waaruit ik kan opmaken óf hij besteld is en wannéer ze hem verwachten. We leven in spannende tijden!!

Groetjes en rijd voorzichtig!

«